

လောကနတ်စာပေ

ပုံပြင်လက်ဆောင်

အမတ်(၂)
ပုံပြင်
အခြားပုံပြင်များ

မိမိနီလေး
(တောင်ငူ)

ကိုယ့်ရေမြေ

တစ်ခါက ကျဉ်းမြောင်းလှတဲ့ မြစ်ကျောတစ်ခုမှာ ငါးလေးမောင်ငါး
ခုရှိတယ်။ မောင်ငါးခုဟာ သူကျက်စား ပျော်ရွှင်နေတဲ့ မြစ်ရိုးတစ်လျှော

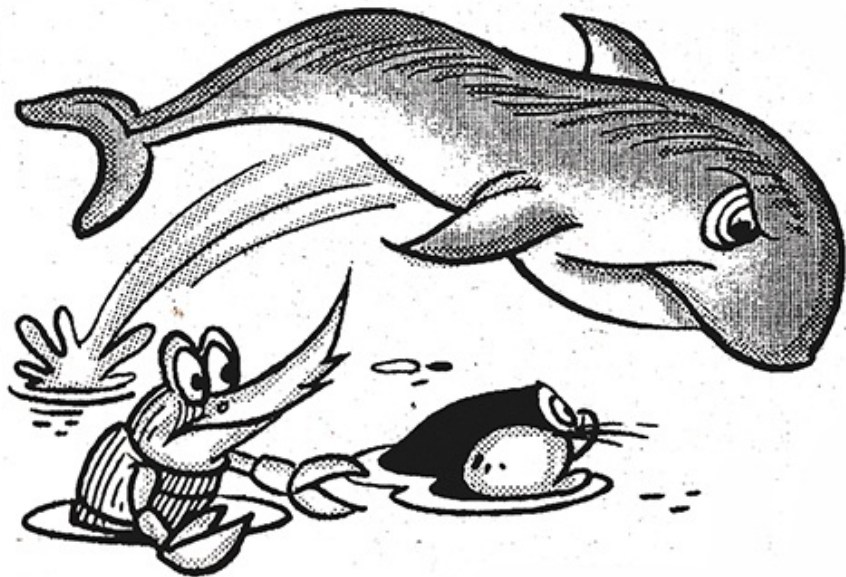
ကံ ပုစ္ဆန်လေး မောင်မျက်ပြူးနဲ့ သီချင်းတကြော်ကြော်
ရေစုန်စီးမျောရင်း ပျော်နေလိုက်တာ ပင်လယ်ဝန်းရောက်တော့

"ဟာ ... ရေက ငန် လာပြီ ငါမနေနိုင်တော့ဘူး မောင်မျက်ပြူး၊ မြစ်
ရိုးကိုဆန်ပြီး ငါတို့ နေတဲ့ မြစ်ကွေ့အရောက် အမြန်ကူးမှ ဖြစ်မယ် သူငယ်ချင်းရေ"

ငါးလေး မောင်ငါးခုနဲ့ မောင်မျက်ပြူးတို့ ပြန်အကွေ့

"ဒီမှာ ကလေးတို့ "

မောင်ငါးခု အသံကြားရာ ကြည့်လိုက်တော့ သူ့လို ငါး သို့သော် သူထက်
အဆတစ်ရာမက ကြီးမားလှသောငါး ထို့ကြောင့်
ကြောက်လန့်တကြား ပြန်လှည့်ကူးပြေးမည်အပြု

"မပြေးပါနဲ့ ... မကြောက်ပါနဲ့ ... ကိုယ့်ငါးအချင်းချင်းပဲကွာ မင်းကို
ရန်မလုပ်ပါဘူး"

ငါးကြီး၏ ချိုသာသောစကားကြောင့် မောင်ငါးခူအကြောက်ပြေသွား
ကာ

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ ... ဦးနာမည်က"

"ဦးငါးမန်းတဲ့ မင်းတို့ ငါးမျိုးတွေထဲမှာ အကြီးမားဆုံးအကောင်ပေါ့
ကွာ ... မင်္ဂလာပါ ဒါထက် မင်းနာမည်က"

"မောင်ငါးခူပါ"

ဦးကြီး ဦးငါးမန်းဟာ မောင်ငါးခုကိုသာ အရေးတယူဆက်ဆံပြီး
မောင်ငါးဘေးနားမှာ ရှိတဲ့ ပုစွန်လေး မောင်မျက်ပြူးကိုတော့ လုံးဝ ဂ
ရမစိုက်ဘူး။

"မောင်ငါးခုအနေနဲ့ ခုလို ကျဉ်းကြပ်တဲ့ မြစ်ရိုးမှာ နေရတာ ပျင်းစရာ
ကြီးပေါ့။ တစ်ခါတလေ ကျယ်ပြန့်လှတဲ့ ပင်လယ်ပြင်ကြီးထဲ လျှောက်
လည်ကြည့်ပါလားကွာ သိပ်ပျော်စရာကောင်းတာကွ"

"မလည်ရဲပါဘူး၊ ပင်လယ်ရေကငန်တော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ရေထဲ
နေရတာ ဒုက္ခရောက် တာပေါ့"

"ဒါကခဏလေးပါ ... နောက် ကျင့်သားရသွားတော့ နေလို့ တောင်
ကောင်းသေး ဒါဆို ဒီလိုလုပ် ငါ့ပခုံးပေါ်တက် ပင်လယ်ပြင်ကို ဦးငါးမန်း
ကိုယ်တိုင်ကူးပြီး ပင်လယ်ပြင်ရဲ့ အလှအပတွေကို ပြမယ် ...မောင်ငါးခု
ရဲ့ ကိုယ်ကို ပင်လယ်ရေ လုံးဝမထိစေရဘူး"

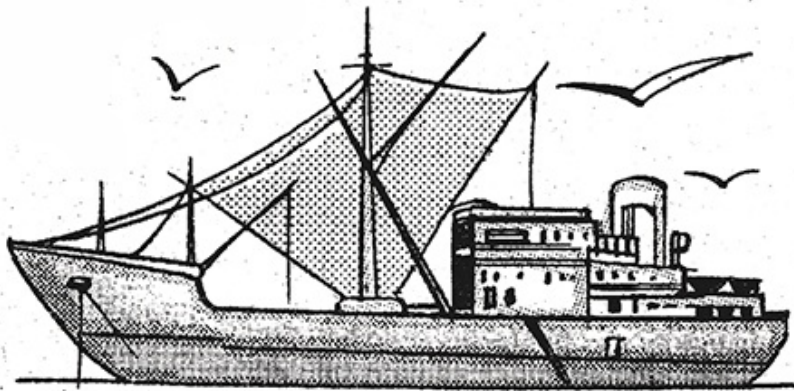
"ဒါဆိုရတယ် ... မောင်မျက်ဖြူး မင်းလည်း လိုက်မလား"

"မလိုက်ပါဘူးကွာ"

မောင်မျက်ဖြူးလေးဟာ ငြင်းဆန်ရင်း နေခဲ့တယ်။

မောင်ငါးခုလေးကတော့ ဦးငါးမန်းရဲ့ ကျောကုန်းပေါ်မှာ စီး၍ ပင်လယ်ပြင်ထဲ ဆားငန်ရေ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ ကျောက်တောင်၊ ကျောက်ကလပ်၊ ကျောက်စက်ပန်းဆွဲတွေကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးလို့ တအံ့တသြကြည့်လိုက် ပင်လယ်ပြင်ပေါ် ခုန်ပျံလာတဲ့ လင်းပိုင်၊ ငါးမန်း၊ ငါးပျံ၊ ဝေလငါးတွေကို ကြည့်လိုက်နဲ့ ကြည်နူးနေတာပေါ့။

"ငါကမြစ်ထဲနေလို့ ငါးတွေထဲမှာ ငါးကြင်း၊ ငါးဒန်တွေပဲ ကြီးတယ်လို့ အောက်မေ့တာ။ ဒီလို ပင်လယ်ပြင်ကြီးထဲရောက်မှ တို့ ငါးမျိုးထဲ အတော့်ကိုကြီးတဲ့ ငါးတွေရှိတာပါကလား ဂုဏ်ယူစရာပဲ"

ဒီလိုတွေးရင်း မောင်ငါးခူလေးဟာ သူမြင်နေကျ မြစ်ရိုးတစ်လျှောက် စုန်ဆန်မောင်းနေတဲ့ သင်္ဘောတွေထက် ကြီးမားလှတဲ့ ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောကြီးတွေကိုမြင်ရတော့ ပိုအံ့ဩသွားတာပေါ့။ ပင်လယ်ပြင်ကြီးကိုလည်း အထင်ကြီးသွားတယ်။

"ဒါတွေဟာ ... ငါပင်လယ်ပြင်ကြီးကိုရောက်မှ မြင်ဖူးတာပဲ ... ငါ့အမေနဲ့ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေကို ပြချင်လိုက်တာ"

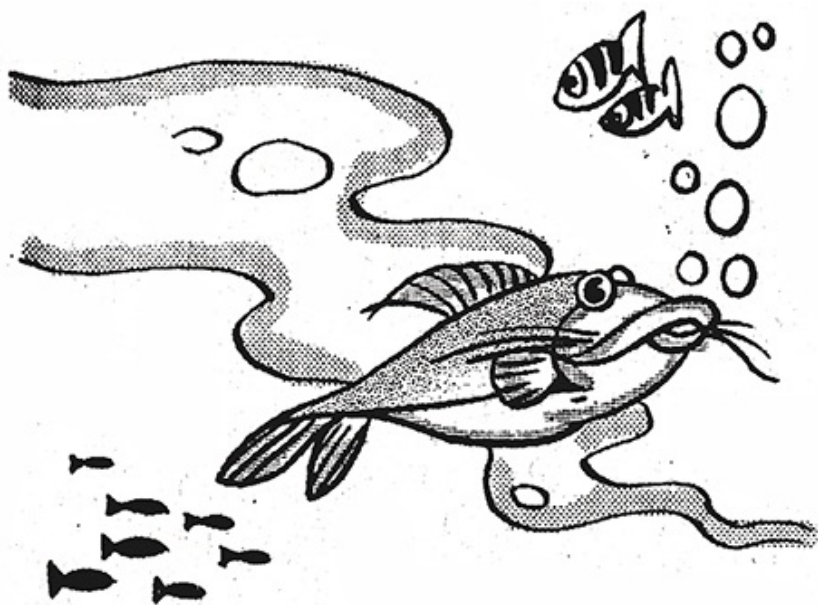
"ဒါဆို မင်း ဒီပင်လယ်ပြင်ကြီးထဲ မနေချင်ဘူးလား"

"နေချင်တာပေါ့ ဒါပေမဲ့ ပင်လယ်ရေကငန်တော့ မြစ်ထဲနေရတဲ့ ကျွန်တော့်အဖို့ ဒုက္ခပေါ့"

"ဒါများ ... ငါ့ကျောကုန်းပေါ်မှာ တစ်သက်လုံးနေ ခုလို ပင်လယ်ပြင်ပေါ်မှာ ငါ ကျောကုန်းလေးဖော်ပြီး မင်းပင်လယ်ပြင်ရဲ့ သဘာဝအလှတွေကို လိုက်ပြမယ်၊ အဲ ... ကျောကုန်း ပေါ်ကနေ မင်း ပင်လယ်ရေထဲ စမ်းကူးကြည့် ... အစ ပထမတော့ ပင်လယ်ရေက ငန်တာ စပ်တာပေါ့။

တစ်ရက် နှစ်ရက်လောက်ကြာတော့ နေလို့ ရတာပါပဲ"

"ဟုတ်လား ... ဒါဆို ပင်လယ်ထဲ လိုက်နေမယ်ဗျာ။ ပျော်စရာကောင်းတယ် ... အသစ် အဆန်းတွေမြင်ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ အမေနဲ့ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေကို မခွဲနိုင်ဘူး ... သူငယ်ချင်း မောင်မျက်ပြူးနဲ့ လည်း မခွဲနိုင်ဘူး ... ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ကစားဖော်ဗျ"

"မင်းအမေနဲ့ မောင်နှမတွေဆီ ပင်လယ်ထဲကနေ တစ်ပတ်တစ်ခါပြန်ပေါ့။ ဒါမှ မဟုတ် သူတို့ ကို ပင်လယ်ပြင်မှာ ဘယ်လိုပျော်စရာတွေရှိတယ် အထူးအဆန်းတွေတွေ့တယ် ပြောရင် လိုက်ခဲ့ကြမှာ ပဲ။ အဲ ... မင်းသူငယ်ချင်း မောင်မျက်ပြူးက ပုစွန်မျိုးပဲ ... ငါးဟာ ငါးအချင်းချင်း ပဲ ကောင်းပါတယ်ကွာ"

ဦးငါးမန်းစကားကြောင့် မောင်ငါးခူးလေးဟာ

"ဒါဆို ... မနက် ဦးငါးမန်းနဲ့ ပင်လယ်ထဲလိုက်နေမယ်။ ဦးငါးမန်း ပင်လယ်ဝကနေ စောင့်နော်"

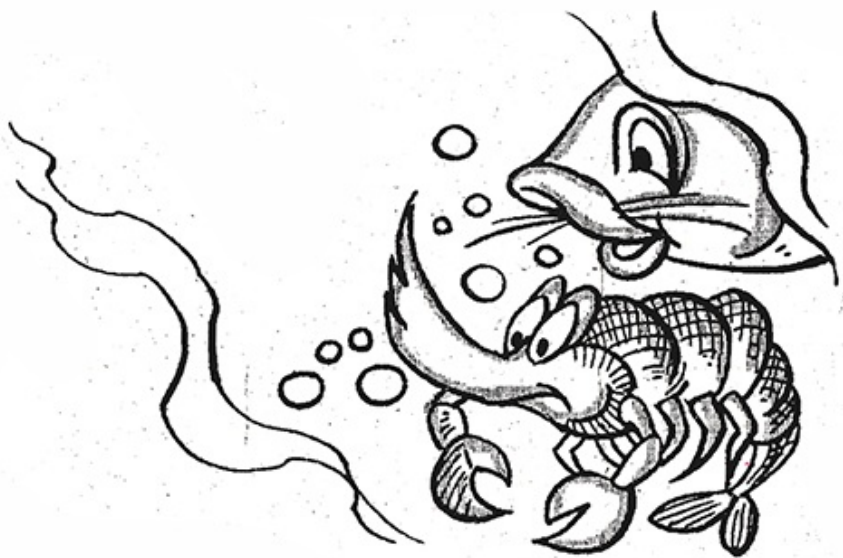
မောင်ငါးခူးလေး ဦးငါးမန်းကို ကတိပေးပြန် လာပြီး ညနေကျတော့ သူ့သူငယ်ချင်း မောင်မျက်ပြူးကို

"မောင်မျက်ပြူး မင်းနဲ့ ငါခွဲရတော့မယ်ကွာ"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲကွာ"

မောင်ငါးခူး အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြတော့

"မင်း ... မြစ်ကိုစွန့်ပြီး မင်းနဲ့ မျိုးတူ ပင်လယ်ပြင်မှာ ငါးကြီးတွေနဲ့ လိုက်နေမှာ ငါမတား ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီငါးမန်းကြီးအကြောင်းကို သူပြောတာထက် သူ့လုပ်ရပ်ကို မင်းစုံစမ်းကြည့်စေချင် တယ်ကွာ။ ဒါမှ အကြောင်းသိတော့မှာ ပေါ့"

"ဘယ်လို စုံစမ်းရမှာ လဲကွ"

"ဒီလိုလုပ် ... မနက်ဖြန် သူနဲ့ ချိန်းထားတာထက်စောပြီး ပင်လယ်
ရေငန်တာစပ်တာ ခဏ သည်းခံပြီး သူ့အခြေအနေကို ကြည့်ကြရအောင်
"

"အေး ... ကောင်းတယ်"

ဤသို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင်

မောင်ငါးခူနှင့် မောင်မျက်ပြူးတို့ ပင်လယ်ထဲကူးပြီး ဦးငါးမန်း၏ အ
ခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ရာ

"ငန်လိုက် ... စပ်လိုက်တာကွာ"

"ခဏ သည်းခံပါကွာ ... ဟောဟိုမှာ ဦးငါးမန်းကြီး"

မောင်မျက်ပြူးပြရာ မောင်ငါးခူအကြည့်

ဦးငါးမန်းသည် မောင်ငါးခူလို ငါးလေးတစ်ကောင်ကို ကိုက်ကာ ပင်
လယ်ပြင်မှ အပေါ်သို့ မြှောက်လိုက် ပါးစပ်ဖြင့်လှမ်းကိုက်လိုက် လုပ်နေ
သည်။ ငါးကလေးမှာ ကြောက်လန့်တကြား မျက်လုံးပြူးလေးဖြင့်

"ဟား ... ဟား မင်းက ငါ့စကားယုံတော့ ခံပေါ့။ ငါးချင်းတူပေမယ့်
အရွယ်အစား အမျိုး အစားကမတူ။ အို ... ရေကအစ မင်းတို့ က ရေချို
... တို့ က ရေငန်။ ဒီတော့ အင်အားငယ်တဲ့ မင်းက အင်အားကြီးတဲ့ ငါ
လိုငါးကြီးရဲ့ အစာဖြစ်ရတာ ဆန်းသလားကွာ။ ခဏနေ လာဦးမယ် ...
မင်းလို ငါ့စကားယောင်သွားတဲ့ မောင်ငါးခူ။ ကံကောင်းရင် သူ့အမေနဲ့
မောင်နှမတွေပါခေါ်လာရင် ငါ့အဖို့ တစ်နေ့စာအစာကို ပင်ပင်ပန်းပန်းမ

ရှာရဘဲ အလွယ်ဗိုက်ဝတာပေါ့ ဟား ဟား ဟား"

ဦးငါးမန်းရဲ့ တဟားဟား ရယ်ပြီးပြောသံကြောင့် မောင်ငါးခူနှင့်မောင်မျက်ဖြူးတို့ ကြောက်လန့်တကြား မြစ်ရိုးသို့ ဆန်တက်ကာ ...

"ငါးချင်းတူပေမယ့် ရေမြေသဘာဝ ကွဲပြားသွားတော့ ကြီးတဲ့ ကောင်က ငယ်တဲ့ ကောင်ကို အစာအဖြစ် အသုံးချပြီပေါ့။ ငါ ... နောင်တရပါပြီကွာ ... မြစ်ထဲချောင်းထဲ မင်းတို့လို ပုစွန်ဂဏန်း ဖားတွေနဲ့ပဲ ပျော်ပျော်နေတော့မယ်ကွာ"

"ဝမ်းသာလိုက်တာ သူငယ်ချင်းရယ်"

